

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym 24.05.2013r. (k.2-8) pełnomocnik powódki J. S. (poprzednio S.) wniósł o zasądzenie na rzecz swojej mocodawczyni od pozwanego (...) Towarzystwa Ubezpieczeń Spółki Akcyjnej, V. (...) w W. kwoty 8000 złotych tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2013r., do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik J. S. wskazywał, że w dniu 19 lipca 2008 roku powódka będąca pasażerką pojazdu prowadzonego przez K. N. uległa wypadkowi komunikacyjnemu. Kierujący samochodem F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) K. N. na łuku drogi w miejscowości O. stracił panowanie nad prowadzonym przez siebie pojazdem, zjechał na lewe pobocze drogi, a następnie uderzył w drzewo. W rezultacie wypadku powódka doznała obrażeń ciała w postaci wieloodłamowego złamania trzonu kości ramiennej lewej. Po przewiezieniu powódki do szpitala w S. przeprowadzono zabieg zamkniętej repozycji złamania i założono gips ramienny. W okresie od dnia 21.07.2008r. do dnia 25.07.2008r., a następnie od 28.07.2008r. do 31.07.2008r. powódka przebywała na Oddziale Ortopedii Dziecięcej (...) im. Z. w B., gdzie założono jej gips wiszący z obciążeniem, a następnie przeprowadzono operację repozycji złamania ze stabilizacją odłamów. Po wypisaniu powódki, jak wskazywał pełnomocnik, J. S. kontynuowała leczenie w (...) sp.p w B.. Pozwany ubezpieczyciel w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego uznał co do zasady swą odpowiedzialność i wypłacił powódce tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę łączną kwotę 12000 złotych.

Zdaniem strony powodowej przyznana kwota zadośćuczynienia nie spełnia wymogu odpowiedniości. W rezultacie nieprawidłowej oceny okoliczności faktycznych, które decydowały o wysokości świadczenia należnego powódce pozwany wypłacił inicjatorce postępowania zadośćuczynienie rażąco niewspółmierne do stopnia krzywdy w związku z naruszeniem czynności narządu ciała i wywołaniem rozstroju zdrowia.

Zdaniem pełnomocnika inicjatorce postępowania J. S. doznała co najmniej 10% trwałego uszczerbku na zdrowiu co samo przez się winno wpływać na wysokość należnego zadośćuczynienia. Nadto zakres świadczenia uzasadnia zdaniem pełnomocnika również przebieg leczenia J. S., jego długotrwałość oraz uciążliwość dla powódki jako osoby leworęcznej. Po przeprowadzonych operacjach powódce pozostała szpecąca blizna długości około 14 centymetrów. Do chwili obecnej powódka nie odzyskała pełnej sprawności ręki, ma problemy z dźwiganiem cięższych przedmiotów.

Pismem z dnia 22 lipca 2013r. (k.52-54) reprezentujący pozwanego pełnomocnik wniósł o oddalenie powództwa (k. 52-54).

W uzasadnieniu pisma pełnomocnik pozwanego wskazał, że po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego i ustaleniu, że powódka doznała w wyniku wypadku drogowego z dnia 19.07.2008r. 10% uszczerbku na zdrowiu pozwana (...) TU, V. (...) w W. uznała swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłaciła zadośćuczynienie w kwocie 12000 złotych. Ustalając należne powódce zadośćuczynienie pozwany dokonał zdaniem reprezentującego go pełnomocnika wnikliwej oceny skutków wypadku dla powódki. Wypłacona inicjatorce postępowania kwota stanowiła zdaniem strony pozwanej adekwatne do rozmiaru doznanej przez J. S. krzywdy zadośćuczynienie.

Podczas rozprawy z 12.11.2013r. pełnomocnik pozwanego założył oświadczenie o uznaniu powództwa do kwoty 3000 złotych (k.192-193).

W piśmie procesowym z 2.04.2014r. (k.238) pełnomocnik pozwanego podniósł, iż powódka przyczyniła się do skutków wypadku, któremu uległa 19.07.2008r. w 50% podróżując bez zapiętych pasów bezpieczeństwa.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W dniu 19 lipca 2008r. w pobliżu miejscowości O. miał miejsce wypadek drogowy. Kierujący samochodem F. (...) o nr rej. (...) K. N. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że na łuku drogi w

wyniku nadmiernej prędkości stracił panowanie nad pojazdem i zjechał na lewe pobocze drogi, a następnie uderzył w drzewo. Na tylnym siedzeniu tuż za kierowcą podróżowała J. S., która nie zapięła pasów bezpieczeństwa.

Za spowodowany przez K. N. wypadek drogowy Sąd Rejonowy w S. V Wydział Grodzki wyrokiem z dnia 7 października 2008r. skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, zawieszając jej wykonanie tytułem próby na okres 2 lat (dowód: wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 07 października 2008 r., k. 67 akt sprawy V K (...)Sądu Rejonowego w S.).

W dniu zdarzenia K. N. korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów w pozwanym towarzystwie (okoliczność bezsporna).

W wyniku wypadku powódka doznała wieloodłamowego złamania kości ramiennej lewej. Z miejsca wypadku J. S. została przewieziona do szpitala w S., gdzie wykonano nastawienie złamania i założono gips ramienny. W dniach od 21 do 25 lipca 2008 roku powódka przybywała na Oddziale Ortopedii Dziecięcej (...) Szpitala (...) w B.. Podczas pobytu w szpitalu zastosowano leczenie zachowawcze i założono gips wiszący. W dniu 28 lipca 2008r. przeprowadzono w (...) w B. zabieg otwartej repozycji złamania ze stabilizacją odłamów prętą R. z dwoma pętlami drutu. Kończyna została unieruchomiona ortezą. Zastosowany sposób leczenia doprowadził do wygojenia złamania. Przez okres trzech, czterech tygodni powódka odczuwała dolegliwości bólowe o średnim i znacznym nasileniu.

Pozwane towarzystwo po zgłoszeniu szkody przeprowadziło postępowanie likwidacyjne i wypłaciło powódce tytułem zadośćuczynienia kwotę 12000 złotych.

Zaprezentowany stan faktyczny został ustalony na podstawie: dokumentacji medycznej J. S. (k. 17-22, 43, 48), decyzji pozwanego z dnia 11.01.2013 r., 23.01.2013 r., 14.02.2013 r. o przyznaniu powódce zadośćuczynienia (k. 23-25), akt szkody (k. 55), opinii biegłego ortopedy z dnia 17 grudnia 2013r. (k. 202-209) i opinii uzupełniającej z dnia 29 stycznia 2014 r. (k.230-231), a ponadto na podstawie zeznań powódki przesłuchanej w charakterze strony (k.240-241).

W ocenie sądu wytoczone powództwo podlegało częściowemu uwzględnieniu, a mianowicie na podstawie oraz w zakresie dokonanego na rozprawie w dniu 12.11.2013 roku uznania pozwu do kwoty 3000 złotych, w pozostałym zaś zakresie podlegało oddaleniu.

Podstawę prawną dochodzonego w sprawie roszczenia stanowiła regulacja prawna z art.445k.c. w zw. z art.444k.c., i w zw. z art.436§1i2k.c. w zw. z art.435k.c., dotyczącymi odpowiedzialności za szkody na osobie i mieniu wyrządzone przez ruch mechanicznego środka komunikacji i art.822§1k.c..

Zgodnie z art.445§1k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Powszechnie zakłada się, że zadośćuczynienie jest swoistą postacią odszkodowania, którego celem jest zrekompensowanie zaistniałego uszczerbku w dobrach osobistych,. Stanowiąc jedynie przybliżony ekwiwalent za doznaną przez poszkodowanego szkodę niemajątkową (krzywdę) ma ono przede wszystkim pełnić funkcję kompensacyjną. Jest to swoiste wynagrodzenie za doznane cierpienia, ból fizyczny, utratę radości życia, ma ułatwiać przezwyciężenie ujemnych przeżyć psychicznych (podobnie w: Kodeks Cywilny Komentarz do art. 1-534 pod red. E. Gniewka, tom I, teza 2 i 3 do art. 445, str. 1128-1129).

Przesłanki do domagania się przyznania zadośćuczynienia za doznaną krzywdę zasadniczo są analogiczne jak w przypadku dochodzenia roszczeń o naprawienie szkody majątkowej. A więc odwołując się do ogólnych zasad odpowiedzialności cywilnej z tytułu czynów niedozwolonych należy wskazać, iż podstawową przesłanką takiego roszczenia jest fakt doznania szkody niemajątkowej (krzywdy), wynikającej z działania bądź zaniechania kwalifikowanego jako czyn niedozwolony.

Okoliczność w sprawie niewątpliwą, potwierdzoną tak złożoną do akt sprawy dokumentacją medyczną, jak też treścią opinii opracowanej przez biegłego z zakresu ortopedii C. K. stanowił fakt doznania przez powódkę w rezultacie wypadku z dnia 19.07.2008r. wieloodłamowego złamania kości ramiennej lewej, wymagającego w rezultacie

początkowo nieskutecznego leczenia przeprowadzenia zabiegu otwartej repozycji złamania z wykonaniem stabilizacji odłamów prętą R. i unieruchomieniem kończyny ortezą. W wyniku wypadku powódka łącznie przez okres 9 dni przebywała na oddziale ortopedii Uniwersyteckiego (...) Szpitala (...) w B.. Do chwili obecnej złamana kość ramienia uległa pełnemu wygojeniu i przebudowie. Dolegliwości bólowe jakie odczuwała powódka w wyniku złamania o początkowo średnim i znacznym stopniu nasilenia po upływie trzech do czterech tygodni uległy zmniejszeniu nasilając się przejściowo po zdjęciu ortozy. J. S. nie była poddawana zabiegom rehabilitacyjnym. W chwili obecnej powódka nie przyjmuje leków przeciwbólowych, odczuwa ból ramienia przy podnoszeniu cięższych przedmiotów i drętwienie kończyny górnej przy pracy na komputerze, wreszcie zaś bolesność uciskową lewego ramienia w miejscu złamania. Wypadek któremu uległa powódka skutkowałam 10% uszczerbkiem na zdrowiu.

Rzetelność sporządzonych przez biegłego z zakresu ortopedii opinii, opracowanych z uwzględnieniem dokumentacji leczenia powódki jak też wyników przeprowadzonych przez biegłego badań J. S., wreszcie zaś trafność sformułowanych w tychże opiniach wniosków nie budziły zdaniem sądu jakichkolwiek wątpliwości. W szczególności stwierdzić należy, iż w związku ze zgłaszanymi przez pełnomocnika reprezentującego pozwane towarzystwo ubezpieczeń zarzutami, wskazującymi na możliwy wpływ na aktualny stan zdrowia powódki urazu obojczyka, którego J. S. doznała poprzednio biegły rzeczowo odniósł się do sformułowanych zastrzeżeń wskazując, iż w wyniku przeprowadzonych badań nie stwierdził ani zniekształceń obojczyka ani też ograniczeń ruchomości w lewym stanie barkowym zaś przy ocenie stopnia procentowego uszczerbku na zdrowiu kierował się wyłącznie stanem danego odcinka ciała (w tym wypadku złamanej kości ramienia).

Mając na względzie poczynione w sprawie ustalenia, ustalając zakres finansowej powinności świadczenia pozwanego wobec powódki sąd za adekwatną do rozmiaru doznanego przez nią uszczerbku niemajątkowego (krzywdy) uznał kwotę 15000 złotych.

Przyznana i wypłacona przez pozwanego z tytułu zadośćuczynienia pieniężnego należność w kwocie 12000 złotych wraz z kwotą 3000 złotych objętą złożonym przez pełnomocnika pozwanego oświadczeniem o uznaniu powództwa stanowi zdaniem sądu adekwatne do zakresu doznanej przez inicjatorkę postępowania krzywdy zadośćuczynienie, będąc wprawdzie ułomną, ale nie symboliczną, lecz wymierną rekompensatą całokształtu zaistniałego uszczerbku. Zauważyć należy, iż wypadek któremu uległa powódka nie pociągnął za sobą rozległych dla powódki skutków, skutkujących dalej idącą krzywdą co nakazywałoby szerszą jej rekompensatę.

W pozostałym zakresie, to jest ponad kwotę 3000 złotych powództwo podlegało oddaleniu.

Mając na względzie, tę okoliczność, iż objęta wyrokiem kwota zasądzona na rzecz powódki od pozwanego została objęta uznaniem dokonany dnia 12.11.2013 roku, sąd o należnych z tytułu opóźnienia odsetkach orzekł na podstawie art.481k.c. od dnia następnego, to jest 13.11.2013 roku.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. – punkt III sentencji wyroku.

O nieuiszczonych kosztach sądowych, związanych z przeprowadzeniem dowodu z opinii biegłego, a rzeczywistymi wydatkami z tego tytułu, pokrytymi przez Skarb Państwa, orzeczono na podstawie 83 ust.2 w zw. z art.113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) i w zw. z art. 100 k.p.c. (pkt IV i V wyroku).

Rozstrzygnięcie zamieszczone w punkcie VI sentencji wyroku znajdowało oparcie w regulacji z art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. przewidującej nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności, roszczeniu uznanemu przez pozwanego.